

Sygn. akt III RC 79/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Szczęch

Protokolant: p.o. sekr. sądowy Klaudia Kęsik

po rozpoznaniu w dniu 04 listopada 2019 r. w Otwocku na rozprawie

sprawy z powództwa J. Ł.

przeciwko Ż. M.

o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego

1. z dniem 16 października 2018 roku uchyla obowiązek alimentacyjny J. Ł. wobec Ż. M., ur. (...) ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z dnia 23 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 574/14;
2. nie obciąża pozwanej Ż. M. kosztami postępowania.

Sygn. akt III RC 79/19

UZASADNIENIE

Powód J. Ł. reprezentowany przez pełnomocnika pozwem z dnia 3 października 2018 roku wniósł o uchylenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec córki Ż. M., ustanowionego wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z/s w Ś. z dnia 26 marca 2004 wydanym w sprawie IV RC 1215/03 na kwotę 330 zł miesięcznie, zmienionym wyrokiem tegoż Sądu z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie IV RC 571/14 do kwoty 700 zł miesięcznie.

Wraz z pozwem złożył wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez wstrzymanie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stalowej Woli – Z. F. w sprawie o sygn. akt Kmp 13/04. (pozew k. 1-4)

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 25 września 2019 r. oddalono wniosek o zabezpieczenie powództwa. (postanowienie k. 25)

Pozwana Ż. M. w odpowiedzi na pozew z dnia 17 października 2019 r. wniosła o oddalenie powództwa w całości. (odpowiedź na pozew k. 35)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ż. M. ur. (...) pochodzi z nieformalnego związku (...). Obecny obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej został ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z/s w Ś. z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie IV RC 571/14 na kwotę 700 zł miesięcznie (akta sprawy IV RC 574/14).

Ż. M. ma obecnie 23 lat. Szkołę Podstawową oraz średnią ukończyła w terminie. Maturę zdała w 2014 r. w Irlandii. W październiku 2014 r. rozpoczęła naukę w (...) Akademii (...) Wydział Zamiejscowy w W. na kierunku fizjoterapia w systemie niestacjonarnym (kopia decyzji o przyjęciu na studia k. 32 akt IV RC 574/14). Czesne wynosiło 540 zł miesięcznie. Naukę kontynuowała do stycznia 2015 r. Po rezygnacji z dalszej nauki, zarejestrowała się w Urzędzie

Pracy w dniu 08 czerwca 2015r. jako bezrobotna bez prawa do zasiłku (kopia decyzji k. 31 akt IV RC 574/14). Od września 2015 r. pozwana rozpoczęła naukę w dwuletniej Szkole Policealnej dla Dorosłych (...), kierunek technik usług kosmetycznych, którą ukończyła w czerwcu 2017 r. Następnie przez okres wakacji 2017r. ponownie zarejestrowała się w urzędzie pracy. We wrześniu 2017 r. rozpoczęła naukę na kierunku florystyka, w trybie zaocznym (do stycznia 2018 r.) oraz na kierunku opiekun medyczny, w trybie stacjonarnym (od lutego 2018 r. do czerwca 2018 r.), których jednak nie ukończyła. We wrześniu 2018 r. pozwana pracowała dorywczo jako opiekunka do dzieci. Od października 2018r. rozpoczęła naukę na studiach w Wyższej Szkole (...) w W. na kierunku kosmetologia (studia I stopnia) w trybie niestacjonarnym. Czesne wynosi 396 zł miesięcznie (zaświadczenie – k. 36).

Ż. M. pracuje od dnia 5 stycznia 2017 r. do dnia dzisiejszego w salonie kosmetycznym swojej matki J. M. od poniedziałku do piątku w godzinach 8:00 – 16:00 bądź 13:00 – 21:00. Działalność prowadzona jest w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z większościowym udziałem J. M. oraz kapitałem zakładowym w wysokości 70 000 zł. Pozwana posiada udziały w powyższej spółce (dowód akta sprawy III RC 326/19).

Pozwana mieszka wraz z narzeczoną i siostrą bliźniaczką A. M. w wynajmowanym mieszkaniu. Jej udział w kosztach wynosi 700 zł miesięcznie. Nie posiada żadnych zobowiązań finansowych. Jest osobą zdrową.

Powód J. Ł. ma 50 lat, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Mieszka na stałe w Niemczech, gdzie pracuje od 2010 r. jako kontroler samochodów w firmie (...) na podstawie umowy o pracę. Zarabia średnio 2700 – 2800 euro miesięcznie. Nie utrzymuje kontaktu z pozwaną. (dowód: akta sprawy III RC 326/18, przesłuchanie pozwanej – k. 52-54,). Powód łącznie ma trójkę dzieci: Ż. Ł., A. Ł. (1) (bliźnięta) i z obecnego związku małżeńskiego małoletnią córkę A. Ł. (2) ur. (...) Wyrokiem tut. Sądu z dnia 10 października 2019r. w sprawie o sygn. akt III RC 326/18 - z dniem 3 października 2018 roku uchylono obowiązek alimentacyjny J. Ł. wobec A. M., ur. (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego należało uwzględnić.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą także uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (art. 133 § 3 kro).

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć między innymi zmniejszenie się możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego należy skorygować, bądź pod tym pojęciem należy rozumieć także istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Przepis ten ma zastosowanie także wówczas, gdy dziecko uzyskało zdolność samodzielnego utrzymania, czyli gdy następuje wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego rodziców względem tego dziecka.

Zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21.01.1999 r. o sygn. I CKN 1292/98 zmiana wyroku lub umowy, którą ma na względzie art. 138 k.r.o., może polegać między innymi na stwierdzeniu ustania obowiązku alimentacyjnego wobec odpadnięcia którejś z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej, czy to po stronie zobowiązanej.

Z analizy powołanych wyżej przepisów płynie wniosek, że wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka następuje wówczas, gdy dziecko jest należycie przygotowane do samodzielnego życia, co oznacza, że albo uzyskało już wykształcenie odpowiednie do swoich uzdolnień albo podjęło pracę zarobkową. Rodzice nie są jednak obowiązani do dostarczania środków utrzymania dziecku, które tylko formalnie kontynuuje naukę, a w praktyce zaniedbuje swoje obowiązki szkolne, w szczególności nie uczęszcza na zajęcia, nie robi należytych postępów, nie zdaje lub nie podchodzi do egzaminów. Zgodnie bowiem z wyrokiem SN z dnia 08 sierpnia 1980 r., sygn. akt III CRN

144/80, OSNCP 1981, nr 1, poz. 20: „Rodzice nie są obowiązani dostarczać środków utrzymania dziecku, które, będąc już przygotowane należycie do wykonywania przez nie odpowiedniego dla niego zawodu, podejmuje dla podniesienia swych kwalifikacji dalsze kształcenie się, ale w studiach się zaniedbuje, nie robi należytych postępów, nie otrzymuje obowiązujących zaliczeń, nie zdaje w terminie przepisanych egzaminów, a zwłaszcza jeżeli z własnej winy powtarza lata studiów i wskutek tego nie kończy studiów w przewidzianym programem okresie.”

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należało podkreślić, że zasadnym jest uchylene obowiązku alimentacyjnego J. Ł. względem jego pełnoletniej córki Ż. M.. Pozwana ma wyuczony zawód technik usług kosmetycznych, pracuje ponad 2 lat (od 5.01.2017r.) w Salonie (...) prowadzonym w formie spółki z o.o. razem ze swoją matką i siostrą A. M.. Pozwana jest współnikiem w w/w spółce. Pozwana z uwagi na pracę w salonie kosmetycznym może czerpać środki finansowe potrzebne na swoje utrzymanie. Pozwana wprowadzie od października 2018r. podjęła dalszą naukę na studiach w Wyższej Szkole (...) w W. na kierunku kosmetologia, jednakże jest to nauka w trybie niestacjonarnym. W ocenie Sądu pozwana, z uwagi na to iż wcześniej rozpoczynała naukę na kierunku fizjoterapia, następnie na kierunku florystyka, oraz na kierunku opiekun medyczny, żadnych z tych kierunków nie ukończyła – wobec powyższego nie daje żadnych gwarancji że obecnie podjętą naukę ukończy o czasie.

Ponadto należy podkreślić, że pozwana miała przerwy w nauce, gdy nie była zarejestrowana np. po rezygnacji z dalszej nauki na kierunku fizjoterapia w styczniu 2015r. , zarejestrowała się w Urzędzie Pracy dopiero w dniu 08 czerwca 2015r. jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Nie sposób pominąć okoliczność, iż jest to wynikiem jej nieprzemyślanego działania. Zdaniem Sądu pozwana kontynuując pierwszy kierunek i realizując programowo tok studiów, już ukończyłaby szkołę. Obecnie zajęcia na studiach są odpłatne, lecz odbywają się co drugi weekend. Pozwana nie jest osobą nieporadną, wymagającą opieki, bowiem jest młodą, zdrową kobietą, zdolną w ocenie Sądu do prowadzenia w pełni samodzielnego życia na własny rachunek. Ponadto pozwana wykonuje ćwiczenia na rurze na zajęciach w Klubie Sportowym w miejscowości Z., powyższe zajęcia są odpłatne 150 zł, zdaniem pozwanej są finansowane przez jej narzeczonego.(k.31)

Nie sposób pominąć faktu iż od 5 lat pozwana pozostaje w związku ze swoim narzeczoną, w tym od 2 lat, wspólnie z nim i swoją siostrą bliźniaczką A. wynajmuje 50 m mieszkanie. Wobec powyższego pozwana żyje wraz z partnerem prowadząc wspólnie z nim gospodarstwo domowe. Zdaniem Sądu pozwana uzyskuje dochód z pracy w salonie kosmetycznym, zaś przedłożone przez nią zaświadczenie o braku dochodów (k. 37) nie zasługuje na wiarę, gdyż nie zostało podpisane przez uprawnioną osobę, ponadto gdyby praca w salonie nie przynosiłaby dochodów to pozwana już dawno zmieniłaby zatrudnienie.

Dla niniejszego rozstrzygnięcia miało również znaczenie aktualna sytuacja powoda. W porównaniu z datą wydania poprzedniego orzeczenia określającego obowiązek alimentacyjny J. Ł. względem córki, zaszła istotna zmiana w sytuacji powoda, która ma bezpośrednio przełożenie na jego możliwości zarobkowe. J. Ł. ożenił się i posiada na utrzymaniu 8-letnią córkę A. Ł. (2), zaś jego obecna małżonka nie pracuje, pozostaje na jego utrzymaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, zgodnie z żądaniem pełnomocnika powoda wyrażonym na rozprawie w dniu 04 listopada 2019r. i uchylił obowiązek alimentacyjny powoda względem pozwanej z dniem wpływu pozwu do Sądu - tj. 16 października 2018 r. na podstawie art. 133§ 1 i 3 kro w zw. z art. 138 kro.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz na podstawie art. 102 k.p.c., który stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej kosztami w ogóle.